

โขนผู้หญิง มจช. 11 ปี สืบสานการแสดงชั้นสูงไทยสู่ชุมชน มรดกทางวัฒนธรรม

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกกับการหลั่งไหลของวัฒนธรรมจากต่างประเทศส่งผลให้เด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยห่างเหินและมองข้ามวัฒนธรรมของชาติ บางคนมองเป็นเรื่องล้าสมัยเข้าใจยากไม่สนุกเหมือนการร้องการเต้นด้วยเพลงสมัยใหม่

แต่ยังมีคนจำนวนไม่น้อยที่ยังรักและหวงแหนศิลปวัฒนธรรมอันเป็นรากเหง้าและความภาคภูมิใจของไทยไว้ เหมือนกับ *คณาจารย์ นักศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์และศิลปการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (มจช.)* ที่ได้มุ่งมั่นตั้งใจรักษาศิลปะการแสดงผ่านการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังส่งต่อสู่ชุมชนด้วยการจัดแสดง “โขน ผู้หญิง” ขึ้น การแสดงโขนผู้หญิงจันทรเกษม มีที่มาที่ไปอย่างไร “นายว้าก” ไม่พลาดที่จะไปเจาะแจะถามไถ่ผู้กำกับการแสดงโขนผู้หญิงจันทรเกษม ประจำปี 2561 “บาส” อัยระดา วิสัยหมู ปี 3 สาขาวิชานาฏศิลป์และศิลปการแสดง มจช. สาธยายว่า “จุดเริ่มของโขนผู้หญิงจันทรเกษมเกิดจากรุ่นที่ 3 ปีที่ 3 ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เพื่อประกอบรายวิชาการสร้างละครรำในขณะนั้น ด้วยความสนใจและต้องการ

ฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่านี้ไว้ ประกอบกับนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง จึงได้เกิดเป็นการแสดงโขนผู้หญิงจันทรเกษมขึ้น โดยใช้นักแสดงผู้หญิงล้วน โดยปีนี้เป็นปีที่ 11 จัดแสดงเรื่อง *รามเกียรติ์ ตอนศึกวิรุฬหาวัง ชุดขุนมาร ชำนาญเวทย์* ที่สนามกีฬาในร่ม มจช. นอกจากบาสจะเป็นผู้กำกับ ทั้งวางแผนการทำงานร่วมกับเพื่อนๆ วางตัวนักแสดงและแผนการซ้อมแล้ว ยังรับบทเป็นพญายักษ์ ชื่อ *วิรุฬหาวัง* หลานของทศกัณฐ์ เก่งด้านเวทคาถา สามารถหายตัว

ได้ซึ่งเป็นตัวแทน
ของตอนนี้ด้วย
ต้องฝึกซ้อมอย่าง
หนัก โดยเฉพาะ
ความแข็งแรงของ
ร่างกายการแสดงครั้งนี้
มีอาจารย์ ชรรค์ชัย
หอมจันทร์ และคณา-

จารย์ในสาขาวิชาเป็นที่ปรึกษา”

ขณะที่ “เชอรี” บุญพิทักษ์ คงจินเทศ
ปีที่ 3 อีกหนึ่งทีมงานเบื้องหลัง บอกว่า “การ
แสดง โชนผู้หญิงจันทระเกษม เป็นส่วนหนึ่ง
ในการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3
เพื่อให้ นักศึกษานำความรู้ที่เรียนมาไปสู่การ
ปฏิบัติ ก่อนออกฝึกประสบ-

การณ์วิชาชีพ แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีเฉพาะนัก
ศึกษาชั้นปีที่ 3 หรือนักศึกษา
สาขาวิชานาฏศิลป์ฯ
เท่านั้น ได้เปิดรับสมัคร
นักแสดงจากภายใน
และภายนอกมหา-

วิทยาลัยที่สนใจเข้าร่วมแสดงด้วย
เพราะ โชนถือเป็นมรดกทาง
วัฒนธรรมที่ทุกคนสามารถ
มีส่วนช่วยกันอนุรักษ์และสืบ
สานความงดงามนั้นให้คงอยู่
ต่อไปได้ เชอรีทำหน้าที่เป็นฝ่าย
ฉากและเตรียมงานเบื้องหลัง ปีนี้
ค่อนข้างยากขึ้นมีทั้งฉาก
ถ้า ฉากมหาสมุทร ที่มี
ความตระการตาบวก
กับการแสดงเชิด
หนังใหญ่ที่ช่วยเพิ่ม
อรรถรสในการชม
ยิ่งขึ้น ทุกขั้นตอน
ต้องลงมือทำด้วย
ตนเอง เรียกว่าเป็น
ประสบการณ์การทำงาน
ที่หนักแต่เป็นประสบการณ์

ที่นำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตได้”

มาถึงอีกหนึ่งนักแสดงที่รับบททศกัณฐ์ ตัวละครสำคัญ “ก้อย” ธนพร รัตนอร่ามสวัสดิ์ ปีที่ 2 ยังก่อนเล่าว่า “รับบทเป็นทศกัณฐ์ พลายกัษที่นิสัยดุคั่น เอาแต่ใจ อยากได้สิ่งใดก็ต้องได้ ซึ่งปีนี้ก็เป็นปีที่ 2 ที่ได้แสดงเป็นตัวละครนี้ ถึงแม้จะผ่านประสบการณ์การแสดงมาแล้ว ปี แต่ก็ยังต้องฝึกซ้อมอย่างหนัก โดยฝึกซ้อมหลังเลิกเรียนทุกวัน เพราะสิ่งสำคัญของการเล่นโขน นอกจากท่วงท่าการแสดงที่ต้องสวยงามแล้ว พละกำลังก็เป็นสิ่งสำคัญ

ยังเป็นนักแสดงหญิงจะมีจุดอ่อนในเรื่องของพละกำลังและลีลาที่แตกต่างจากนักแสดงชาย ยังต้องฝึกเรื่องของกำลังขาและแขนให้

มากขึ้น เพื่อไม่ให้เหนื่อยในเวลาแสดงจริง รู้สึกดีใจและประทับใจมาก ๆ ที่ได้มีส่วนร่วมในการแสดง โขนผู้หญิง และได้อนุรักษ์ศิลปการแสดงอันทรงคุณค่าของไทย”

“มุก” สุนิสา คำประสงค์ เพื่อนร่วมชั้นของก้อยร่วมแจมว่า “เป็นเกียรติมากที่ได้แสดงโขนหญิง จันทร์เกษมเป็นปีที่ 2 รู้สึกเหมือนเราเป็นตัวแทนเด็กรุ่นใหม่ที่ได้ช่วยอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมการแสดง โขนเพื่อส่งต่อให้แก่น้องๆ ช่วยให้มีมรดกของไทยที่สวยงามนี้ได้อยู่กับคนไทยตลอดไป และในปีที่ 11 นี้ นอกจากจะมีการเล่นโขนสลักกับ

การเจ็ดหนังใหญ่ ประกอบแสง สี เสียง ที่ทันสมัยแล้ว เพื่อเป็นการดึงให้ส่วนอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทยและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติเรา จึงได้ร่วมกับ โรงเรียนเทพวิทยานำน้องๆนักเรียนมาแสดง

เบิกโรงร่วมด้วย นับเป็นการเริ่มต้นถ่ายทอดศิลปะการแสดง โขนสู่เยาวชน แม้จะไม่ได้แสดงโขนเต็มตัว แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของการแสดง น้องๆจะได้มาเห็น มาสัมผัสพร้อมชมชิมซบการแสดงโขนไปในตัว”

ปิดท้ายที่น้องเล็ก “กระแต” ดวงหทัย ทองเจริญ เฟรชชีสาวเล่าประสบการณ์ที่ได้รับว่า “เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ได้เล่นโขน โดยรับบทเป็นตัวลิง ตื่นเต้นมากๆ เพราะปกติโขนที่หนูเคยเห็นจะเห็นเป็นโขนผู้ชาย โขนสำหรับหนูถือว่ายากยิ่ง กับคนที่ไม่เคยเล่นหรือมีพื้นฐานโขนมาก่อน แต่ก็ตั้งใจที่จะฝึกซ้อมอะไรที่ไม่เข้าใจ ทำไหนทำไม่ได้ พี่ๆก็ช่วยสอนช่วยแนะนำวันไหนเหนื่อยพี่ๆก็ให้กำลังใจ รู้สึกประทับใจมาก การได้มาทำตรงนี้ก็ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีทั้งได้เรียนวิชา ช่วยส่งเสริม

วัฒนธรรมไทย

แถมการเล่นโขนยังเหมือน

“ได้ออกกำลังกายได้ฝึกบุคลิกไปในตัว”

เห็นสาวๆวัยจบ สาขาวิชานาฏศิลป์ และศิลปการแสดง และเพื่อนๆ ชาว มจษ. ร่วมกันสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทยกันแบบสุดตัวขนาดนี้แล้ว “นายว้าก” ต้องขอปรบมือเป็นกำลังใจให้ดังๆ

แม้จะก้าวไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 แต่เยาวชนคนไทยต้องไม่ลืมที่จะเหลียวหลังกลับมามองรากเหง้าของความเป็นไทย เพื่อยืนในสังคมโลกด้วยความสง่างามอย่างแท้จริง...!!!

นายว้าก/รายงาน